



La Cirera

Malla

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Camí de la Cirera
Emplaçament Des del camí vell de Malla a Vic, seguir pel primer camí a la dreta després del mas Pla.

Coordenades:

Latitud: 41.90539
Longitud: 2.24231
UTM Est (X): 437157
UTM Nord (Y): 4639549

Classificació

Número de fitxa 08111 - 23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La masia es troba en bon estat, però el cobert està en estat ruïnós.
Protecció Legal
Observacions protecció: P.E.U. Catàleg de Masies i Cases Rurals 2010
Número inventari IPA 22940
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 000304400DG33H0001TS
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dl., 06/02/2012 - 01:00

Descripció

La Cirera és una masia d'origen medieval que va consolidar-se com un edifici de tres crugies durant el segle XVII. De l'edifici primitiu en queden pocs vestigis, visibles en el parament dels murs de la part posterior, fet de petits carreus disposats en filades, i el sòcol de l'edifici. És probable que la imposta i l'arc que hi ha sota l'escala de l'entrada siguin també un vestigi de l'edifici antic. Durant el segle XIX va consolidar-se la façana actual i va refer-se la coberta existent. L'edifici és de planta quadrangular i s'estructura en tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a quatre vessants desiguals. El frontis es compon de tres eixos d'obertures d'arc pla emmarcades amb pedra carejada. Sobre la finestra central hi ha una llinda reaprofitada, on hi ha inscrit: "1614 TONI COLOMER I CIRERA" amb els anagrames de Crist i Maria intercalats. A la façana de mestral hi ha diverses finestres d'arc pla arrebossat, excepte la de les golfes de pedra carejada amb la llinda tallada de forma esgraonada amb una roseta en alt relleu a la part central. La façana de xaloc presenta un cos adossat de dos nivells d'alçat, que presenta una galeria oberta al pis, a la qual s'accedeix des d'un portal d'arc pla de pedra carejada del volum principal. El parament dels murs és de pedra lligada amb argamassa i tàpia en algunes parts, revestit als pisos superior amb morter i amb la pedra vista a la planta baixa. A l'interior de la masia s'hi conserva la sala del segle XVII que actuava com a espai distribuïdor de les estances. Aquí hem de destacar les portes gravades amb motlures ondulants i una roseta, un escut papal de pedra dins una orla decorativa, un tinell amb una llinda inscrita "JERONIMO E ... 1618" i l'anagrama de Crist i un petit oratori.

La masia té una lliça frontal tancada per un galliner i una portalada. A poca distància en direcció a ponent hi ha diversos coberts, entre els que destaca el central, amb la coberta a dos vessants amb el carener perpendicular a la façana i gran voladís. A la part frontal s'obre amb un portal amb llinda de fusta, gravada amb l'any "1779". El parament dels murs és de pedra lligada amb argamassa a la base i de tàpia a la resta. A causa del seu mal estat estructural, la coberta s'ha esfondrat.

Història

La primera referència documental del nom Cirera la trobem en una còpia de l'acta de consagració de l'altar de Santa Maria de Sant Vicenç de Malla de l'any 1255, on hi consta Guillem de Cirera. La següent notícia la trobem en un manuscrit de les rendes de Sant Pere de Casseres de l'any 1787, on es fa un resum dels documents de l'arxiu del monestir des del segle X. En concret, trobem un document de l'any 1361 on hi consta el mas Cirera entre les afrontacions d'un alou que té Bernat Costa a la zona. Al fogatge de l'any 1553 hi consta el nom "Çirera". Poc després, als llibres dels baptismes de la parròquia de Malla de l'any 1592 hi torna a constar el mas Cirera. Més endavant, almenys des del segle XVII, el mas era un domini de la mitra de Vic, que coincideix amb el moment en què va consolidar-se la masia actual. L'any 1641 l'hereu del mas Crera era Antoni Cirera. Després de la Desamortització de Mendizábal el mas va ser venut per l'Estat a Jerònim Juncadela, i les seves terres van quedar dividides. L'hereu del mas va ser el seu fill Antoni, qui la va deixar a la seva filla Pilar, casada amb en Miquel Biada, cosí del rector de la basílica de Santa Maria del Mar. En aquest moment, feien de masovers de la casa la família Serra. La casa passà a mans de la seva filla Mercè Biada, els hereus de la qual en mantenen la propietat.

Bibliografia

GINEBRA, R. ; ROCAFIGUERA, A.M. ; VILAMALA, J. (2001). El manual de 1641 de Joan Francesc Torrellebreta, notari de Vic. Barcelona: Fundació Noguera.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Malla (Osona).
Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.
Pla Especial de Catalogació de les Masies i Cases Rurals de Malla. Ajuntament de Malla, 2010.
VIGUÉ, J., dir. (1984). Catalunya Romànica. Osona I, vol. II. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.

